

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ
ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ

ເລກທີ 02 /ກມສພ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2021

ຄໍາສັ່ງ
ວ່າດ້ວຍເພີ່ມທະວີການນໍາພາຊີ້ນຳ
ຂອງຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ຕໍ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ

ເຖິງ: ສະຫາຍ ເລຂາຄະນະພັກ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ.
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ສະໄໝວິສາມັນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະໄໝ XI ທີ່ດໍາເນີນແຕ່ວັນທີ 21-25 ມິຖຸນາ 2021.

ຢ່າເສບຕິດ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ລະດັບໂລກທີ່ບັນດາປະເທດ ຕ່າງກໍໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຮ່ວມມືກັນ ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ກໍານົດການກະທໍາຜິດກ່ຽວກັບຢ່າເສບຕິດ ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາອາດຊະຍາກໍາສາກົນ. ຢູ່ປະເທດເຮົາ ພວມປະເຊີນກັບໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ເຊິ່ງໄດ້ແຜ່ລະບາດໄປທົ່ວທຸກບ່ອນ ນັບທັງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ; ບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາປະກົດການຫຍໍ້ທໍາທາງສັງຄົມ, ການລະບາດ ຂອງຢ່າເສບຕິດ ໄດ້ເປັນໝໍ້ແໝງ ແລະ ເປັນສາຍເຫດຕົ້ນຕໍ ຂອງການເກີດຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ສິ່ງຫຍໍ້ທໍາຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມ, ເປັນໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ມີຄວາມສຽງສູງຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ແລະ ກໍາລັງສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສະເພາະ ໄດ້ເບື້ອເມົາຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ທີ່ເປັນກໍາລັງແຮງງານ, ເປັນຜູ້ສືບທອດພາລະກິດ ແລະ ອະນາຄົດຂອງປະເທດຊາດ.

ຍ້ອນເຫັນໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ການເລັ່ງທວງໃຫ້ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ, ໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ແທນທົ່ວປະເທດ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ ຈຶ່ງໄດ້ກໍານົດອອກວ່າ: “ຕ້ອງຍົກລະດັບການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນຮ້າຍຈາກບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ເປັນໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນວາລະແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງຕ້ອງປຸກລະດົມການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງທົ່ວສັງຄົມ ໃຫ້ແຂງແຮງ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ 70-80% ຂອງບ້ານທົ່ວປະເທດ ປອດຢ່າເສບຕິດຢ່າງແທ້ຈິງ”. ພ້ອມແມ່ນຄາດໝາຍໃຫຍ່ອັນໜຶ່ງ, ທັງເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບການເມືອງຂອງພັກ-ລັດ ກໍຄື ໃນທົ່ວສັງຄົມ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ຫຼຸດໜ້ອຍກຸອນລົງ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງກໍາຈັດໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປເປັນກ້າວໆ.

ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ສະໄໝວິສາມັນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະໄໝທີ XI ທີ່ໄດ້ດໍາເນີນແຕ່ວັນທີ 21-25 ມິຖຸນາ 2021 ໄດ້ເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ແລະ ມີຄວາມຕັດສິນໃຈສູງ ມອບໃຫ້ລັດຖະບານ ຍົກລະດັບການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດເປັນວາລະແຫ່ງຊາດ ໂດຍໃຫ້ຖືເປັນແຜນວຽກບູລິມະສິດສໍາຄັນໜຶ່ງ ຂອງຊາດ, ເປັນພັນທະ-ໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນ "ພາລະກິດທີ່ວ່າງຊົນ" ເຊິ່ງພັກ-ລັດ ເປັນແກນກາງ ໃນການນໍາພາຊີ້ນໍາ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການແກ້ໄຂ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ຕ້ອງແກ້ໄຂຢ່າງເປັນລະບົບ, ເປັນຂະບວນການຕົວຈິງ ໃນທົ່ວສັງຄົມ.

ເພື່ອສືບຕໍ່ຍົກສູງບົດບາດ ແລະ ຄວາມສາມາດນໍາພາຂອງພັກ, ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານຂອງລັດ ໃນການສ້າງການຫັນປ່ຽນທີ່ແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ຕໍ່ການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ໃຫ້ເກີດເປັນຮູບປະທໍາຕົວຈິງ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມລາວ ປອດໄພຈາກບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການກໍາຈັດປັດເປົ້າ ໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປເປັນກ້າວໆ.

ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ອອກຄໍາສັ່ງ:

1. ໃຫ້ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ຕັ້ງໜ້ານໍາພາຊີ້ນໍາ ເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບ ດ້ານທັດສະນະ, ຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ການກະທໍາຕົວຈິງ ໃນທົ່ວລະບົບການເມືອງ ແລະ ໃນທົ່ວສັງຄົມ ຮວມກັບ ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ເດັດດຽວຕັດສິນໃຈ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ພັກ-ລັດເຮົາ ຍາມໃດກໍໄດ້ຖືສໍາຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ, ຖືບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ເປັນມະຫັນຕະໄພຮ້າຍແຮງ ທີ່ປ່ຽບເໝືອນ " ມະເຮັງຮ້າຍທາງສັງຄົມ " ເຊິ່ງແມ່ນບໍ່ເກີດຂອງໄພສັງຄົມຕ່າງໆ, ເປັນຕົ້ນເຫດ ຂອງຄວາມຫາຍະນະທາງສັງຄົມ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ທີ່ດຸເດືອດ ຂໍ້ຽວຂາດ, ແມ່ນການສູ້ຢັ້ນ ລະຫວ່າງ ອໍານາດລັດ ກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບຢ່າງເສບຕິດ (ຫຼືເວົ້າໄດ້ວ່າ ເປັນອົງກອນອາດຊະຍາກໍາ) ເຊິ່ງອາດຈະນໍາໄປສູ່ການສູນເສຍ, ການເສຍສະຫຼະ; ເປັນການຕໍ່ສູ້ກັບກຸ່ມພົນປະໂຫຍດ ທີ່ພົວພັນເຖິງຕ້ອງໂສ້ເຄືອຂ່າຍ-ຫລະກິດ ການຄ້າຢ່າງເສບຕິດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ແມ່ນສະໜາມຮົບບັນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ເຊິ່ງເນື້ອແທ້ກໍແມ່ນການ " ປະກາດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຢ່າງເສບຕິດ ". ສະນັ້ນ ຈິ່ງຕ້ອງມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນລະດັບສູງ, ປຸກລະດົມສ້າງເປັນຂະບວນການທີ່ກວ້າງຂວາງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ແຂງແຮງ, ມີປະສິດທິພົນສູງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

2. ໃຫ້ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ກໍາແໜ້ນເນື້ອໃນຈິດໃຈສໍາຄັນ ທີ່ເປັນພື້ນຖານ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດດໍາເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເປັນລະບົບ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຂົ້າຮ່ວມສະໜັບສະໜູນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງຈາກມະຫາຊົນ ໂດຍປະຕິບັດເຂັ້ມງວດ 3 ຫຼັກການ, 2 ຍິດໝັ້ນ, 2 ມາດຕະການ ແລະ 3 ຕົ້ນ ດັ່ງນີ້:

- 3 ຫຼັກການ:

ເດັດຂາດ: ຕ້ອງມີຄວາມຕັດສິນໃຈສູງສຸດ ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ບົນພື້ນຖານຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ສະພາບຄວາມຮຸນແຮງ, ຄວາມອັນຕະລາຍ ຂອງບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ແລະ ຄວາມ

ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ມາດຕະການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ-ເດັດຂາດ ໃນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ຢ່າສະບຽບຕິດ ເພື່ອໃຫ້ມີໝາກຜົນຕົວຈິງ.

ໂປ່ງໃສ: ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ປະຊາຊົນ, ສັງຄົມ ສາມາດມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສາມາດຕິດຕາມ, ກວດກາ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການ ສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດໄດ້ ບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕັດສິນໃຈປັບປຸງປ່ຽນແປງຕົນເອງ ກໍຄື ສ້າງຄວາມເຊື່ອ ໝັ້ນ ຕໍ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ມີອາຊີບ: ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ ຈຳຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມ ຊຳນານ ໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ ທາງດ້ານຫຼັກວິຊາການ ແລະ ວິຊາສະເພາະ, ເຄົາລົບ ກົດເກນ, ຫຼັກວິທະຍາສາດ ເຊິ່ງບໍ່ອາດເຮັດຕາມລຳພັງໃຈ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກອັດຕະວິໄສ ສ່ວນ ບຸກຄົນ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຊຽວຊານສະເພາະດ້ານ ເຂົ້າໃນການຊ່ວຍວິເຄາະ, ວິໄຈ, ວາງ ແຜນ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ການຕັດສິນໃຈແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ.

- 2 ຍິດໝັ້ນ: ຕ້ອງຍິດໝັ້ນ "ຫຼັກນິຕິທຳ ແລະ ຫຼັກສິນທຳ" ຄື: ຍິດໝັ້ນການປະຕິບັດກົດ ໝາຍ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ແລະ ສັກສິດ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍຍິດໝັ້ນການປະຕິບັດລະບອບປົກປ້ອງ ແລະ ມີນະ ໂຍບາຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຕໍ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າການປະກອບສ່ວນ ແລະ ມີພັນງານ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສະ ກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ.

- ຕ້ອງຖືເອົາ 2 ມາດຕະການ ຄື "ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນ" ກັບການ "ປາບ ປາມ" ໄປພ້ອມໆກັນ, ໃນນັ້ນ ຖືການປຸກລະດົມ, ສຶກສາອົບຮົມ ເປັນພື້ນຖານຕົ້ນຕໍ; ເອົາການ ປາບປາມ, ລົງໂທດ ເປັນສຳຄັນ, ຈຳເປັນ ແລະ ເດັດຂາດ, ເຂັ້ມງວດ ໂດຍສະເພາະ ການກຳ ນົດມາດຕະການ ແລະ ໂທດ ຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ຫາກເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານລັດ ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ເອງ ຫຼື ພົວພັນກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ ແມ່ນຕ້ອງຖືກລົງວິໄນ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດໜັກ ກວ່າປະຊາຊົນ ເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

- ເດັດດຽວຕ້ານ 3 ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ: ຕ້ານການລ່ວງລະເມີດສິດທິອັນອອບທຳ ຂອງພົນລະເມືອງ; ຕ້ານການສ່ວຍໃຊ້ບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ ເພື່ອພົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ຕ້ານ ການເປັນອາດຍາສິດ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ.

3. ໃຫ້ເພີ່ມທະວີການນຳພາຊີ້ນຳ ອົງການປົກຄອງ ກໍຄື ບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນ ການສະຫັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ ຕາມທິດ ດັ່ງນີ້:

① ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ສະຖາບັນຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃນການຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ, ສິ່ງສຳຄັນ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ, ສະຖາບັນຄອບຄົວ, ບ້ານ ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າການຮ່ວມກັບພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າສະບຽບຕິດ; ທຸກພາກສ່ວນ, ທຸກໝວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ໃກ້ຊິດຕິດແທດຮາກຖານ, ປະຊາຊົນ ເພື່ອຫາ ທາງອອກດ້ວຍຫຼາຍວິທີ ທີ່ເປັນລະບົບ ແລະ ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນ ຕິດພັນກັບ ການສະກັດກັ້ນ ການຜະລິດ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢ່າສະບຽບຕິດ ຢູ່ແຕ່ລະບ່ອນ.

② ດໍາເນີນການປ່ຽນປ່າໄມ້ ຫົວໄປໂຕການ, ມີການລົງໂທດເຂັ້ມງວດ, ເດັດຂາດ ຕາມກົດໝາຍ ຕໍ່ທຸກເປົ້າໝາຍໃນເຄື່ອນຂ້າງ ເພື່ອຕັດລົງຈອນຂະບວນການຜະລິດ, ຂົນສົ່ງ, ຈໍາໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຕົກເປັນເຫຍື່ອຢ່າເສບຕິດ. ການຄ້າຂາຍຢ່າເສບຕິດ ແມ່ນອາດຊະຍາກຳ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນປ່າໄມ້, ແກ້ໄຂ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ, ບໍ່ໃຫ້ມີສະພາບການຜ່ອນສົມຜ່ອນອາວ ຄະດີຢ່າເສບຕິດ ໂດຍສະເພາະ ນັກຄ້າຢ່າເສບຕິດລາຍໃຫຍ່.

ໃຫ້ຮັກສາໂທດປະຫານຊີວິດໄວ້ໃນກົດໝາຍຄືເກົ່າ, ແຕ່ຕ້ອງຄຸ້ມຄວບໃຫ້ລະອຽດ, ເລິກເລິງຕື່ມ ກ່ຽວກັບຮູບແບບ ແລະ ວິທີການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດ ກ່ຽວກັບຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ຮັດກຸມ ແລະ ມີຄວາມສັກສິດ ຕື່ມອີກ.

ໃຫ້ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ຕາມກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂອງກາງໃນຄະດີຢ່າເສບຕິດ, ການອາຍັດ-ຍືດ-ຮີບວັດຖຸ, ຊັບສິນ... ຈາກການກະທຳຜິດຢ່າເສບຕິດ ເຂົ້າງົບປະມານລັດ ເພື່ອໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຕ່າງໆ ຂອງການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

③ ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບສາກົນ, ກ່ອນອື່ນ ແມ່ນດ້ານການຂ່າວ, ຂໍ້ມູນເບາະແສຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຂະບວນການຜະລິດ, ຂົນສົ່ງ, ຄ້າ-ຂາຍ ຢ່າເສບຕິດ ກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ແໜ້ນແຜ່ນ, ເປັນລະບົບຮັດກຸມ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ, ປ່ຽນປ່າໄມ້ ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແຂງແຮງ, ມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ. ສວນອີກດ້ານໜຶ່ງ ແມ່ນສືບຕໍ່ການຮ່ວມມື, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອພ້ອມກັນຮ່ວມມື ສະກັດກັ້ນ, ປ້ອງກັນ, ຄວບຄວບ ແລະ ແກ້ໄຂການລະບາດຂອງຢ່າເສບຕິດ. ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ດຶງດູດເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ທຶນຮອນ ຈາກປະເທດເພື່ອນມິດ ຕື່ມອີກ.

④ ບໍາບັດຜູ້ຕິດຢ່າເສບຕິດ ແລະ ບັບປຸງສະຖານທີ່ບໍາບັດ: ຜູ້ເສບຢ່າ ແມ່ນຜູ້ຖືກເອາະຮ້າຍ ເຊິ່ງປຽບຄືຄົນເຈັບຜູ້ໜຶ່ງ, ຕ້ອງສົມທົບແໜ້ນ ລະຫວ່າງ ການບໍາບັດ, ປິ່ນປົວ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບຜູ້ຕິດຢ່າເສບຕິດ ກັບການດັດສາງ ແລະ ການຝຶກສຶກສາ ພຶກອາຊີບ ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້ານີ້ ຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງສູນ, ສະຖານທີ່ບໍາບັດ ໃຫ້ຮັບປະກັນ, ປະກອບແພດໝໍ ແລະ ບຸກຄະລາກອນສະເພາະດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ເໝາະສົມ; ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຕິດພັນກັບງົບປະມານ ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍພໍສົມຄວນ, ສະນັ້ນ ຄາດໝາຍໃຫຍ່ທີ່ຕ້ອງບັນລຸໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແມ່ນການສຸ່ວຊົນ ໃຫ້ຫຼຸດຈຳນວນຜູ້ບໍາບັດລົງ, ຫຼຸດຈຳນວນສູນບໍາບັດ ຫຼື ສະຖານທີ່ປິ່ນປົວຜູ້ຕິດຢ່າເສບຕິດລົງເປັນກ້າວໆ ເຊິ່ງນັ້ນໝາຍເຖິງຕົວຊີ້ວັດໜຶ່ງ ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນປະສິດທິຜົນ ຫຼື ຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ຢູ່ປະເທດເຮົາ.

⑤ ແກ້ໄຂປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ໂປ່ງໃສ ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ທັນການ. ຕ້ອງກຳນົດ ລະບອບລະບຽບການ, ກົນໄກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງການເຈ້ງຂໍ້ມູນ ຂອງກາງ, ຊັບສິນ, ການອາຍັດຊັບ, ການຍືດຊັບ, ການຮີບວັດຖຸ, ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຈາກການກະທຳຜິດຢ່າເສບຕິດ; ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ເພີ່ມທະວີການແກ້ໄຂກໍລະນີຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທັງຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກສິນທຳເປັນຕົ້ນ ການດໍາເນີນຄະດີບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດຕົວຈິງ, ການທຸບຕີທໍລະມານ ໃຫ້ຮັບ

ສາລະພາບແບບອັດຕະວິໄສ; ເດັດດ່ຽວແກ້ໄຂເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ທຸກລະດັບ, ທຸກຂັ້ນ ທີ່ພົວພັນກັບ ສາສະໜາ, ພົວພັນກັບ ຂະບວນການຄ້າ-ຂາຍ ສາສະໜາ, ການຊື້ຈ້າງ-ຮັບສິນບົນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາສະໜາ ໂດຍການລົງວິໄນ, ປັດອອກຈາກຖິ່ນແຖວ ແລະ ລົງໂທດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

໑) ບັບປຸງ, ສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາສາສະໜາ ໃຫ້ ຮັດກຸມ, ບໍ່ໃຫ້ມີຊ່ອງວ່າງ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮອງຕ້ອງການ ແລະ ການ ເລັ່ງທວງແກ້ໄຂບັນຫາສາສະໜາ; ເຮັດໃຫ້ກົດໝາຍກາຍເປັນເຄື່ອງມືອັນຈຳເປັນ ແລະ ສັກ ສິດ ໃນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສາສະໜາ. ທິດໃນການບັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ ບັນ ດານິຕິກຳຕ່າງໆ ຕ້ອງບົນພື້ນຖານພັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຈິດໃຈ ທັດສະນະຊື່ນຳ, ຫຼັກການ ແລະ ບັນຫາທີ່ເປັນພື້ນຖານ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂບັນຫາສາສະໜາ ທີ່ລະບຸ ໄວ້ຂ້າງເທິງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- ບັບປຸງກົນໄກ, ລະບຽບການ ທີ່ກົດໝາຍ ຕໍ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສາສະໜາ ສາສະໜາ ເຊັ່ນ: ການກຳນົດມາດຕະຖານໂທດປະຫານຊີວິດ ບາງກໍລະນີບໍ່ສົມຄວນຫຼຸດໂທດ ຫຼື ອະໄພຍະໂທດ, ບາງກໍລະນີ ບໍ່ສົມຄວນປະຫານຊີວິດ ແຕ່ພັດກຳນົດໂທດປະຫານຊີວິດ ແລະ ອື່ນໆ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງບັບປຸງແກ້ໄຂ; ການແກ້ໄຂ ຂອງກາງ ຫຼື ວັດຖຸ, ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການ ກະທຳຜິດສາສະໜາ ຕ້ອງຮັດກຸມ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ໄວ, ບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮຍເສຍຫາຍ, ເສື່ອມຄຸນ, ບໍ່ ປະໃຫ້ເປັນຊ່ອງວ່າງສວຍໃຊ້ຕໍ່ລອງ; ບັນຫາການກວດສອບ, ກວດກາ ກ່ຽວກັບປະລິມານ ສານສາສະໜາ ແລະ ອື່ນໆ...

- ສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ສັງຄົມເຫັນພົນຮ້າຍ ກໍຄື ໄພອັນຕະລາຍ ຂອງສາສະໜາ ພ້ອມທັງ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມການກະທຳຜິດ ດານສາສະໜາ, ສ້າງຂະບວນການປອດສາສະໜາໃຫ້ແຂງແຮງ; ສ້າງຄວາມຄ່ອງຕົວດ້ານ ກົດໝາຍ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ - ບໍລິ ຫານລັດ ຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແນໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງສາສະໜາ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານທີ່ບໍລິການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຖືກສວຍໃຊ້ ຫຼື ສາກບັງໝາ ເປັນແຫຼ່ງຈຳໜ່າຍ, ເປັນບ່ອນສາສະໜາສາສະໜາ... ລັດ ຕ້ອງເດັດຂາດ ແກ້ໄຂຕ້ອງໄສ້-ເຄືອຂາຍ ຂະບວນການຄ້າ ສາສະໜາ ທີ່ເປັນບັນຫາ ຕິດພັນກັບ ການກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາຫຍໍ້ທ້າງສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະ ກິດ ກໍຄື ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ການຄ້າປະເວນີ, ການຄ້າມະນຸດ, ການກູ້ຢືມເງິນນອກລະບົບ, ການຟອກເງິນ, ການຂີ້ລັກ, ບັນຈີ້ ແລະ ອື່ນໆ...

- ການບັບປຸງ, ສ້າງນິຕິກຳ ຕ້ອງດຳເນີນການໄວ, ທັນກັບສະພາບການ, ອັນທີ່ມີແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ບໍ່ຮັດກຸມ ແລະ ອັນໃດຍັງບໍ່ທັນຄົບ, ບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ, ບໍ່ທັນມີຕ້ອງສ້າງ ແລະ ບັບ ປຸງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວາລະແຫງຊາດ ວາດວຍການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສາສະໜາ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

໒) ໃຫ້ດຳເນີນການບັບປຸງກົງຈັກ ກໍຄື ໝວຍງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງ ຕໍ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສາສະໜາ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນແໜ້ນ, ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ, ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນສ້າງກົງຈັກຕື່ມ

ໃຫ້ໃຫຍ່ໂຕ; ໃນນັ້ນ ຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນສະໜາທີ່ການໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທັງເປັນໃຈກາງ ປະສານງານກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ສຸມໃສ່ປັບປຸງທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ຂອງກົງຈັກທີ່ ຮັບຜິດຊອບວຽກຢ່າງເສບຕິດ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນຕື່ມ, ປະກອບຖິ່ນແຖວຜູ້ບັນຊາການ, ພະນັກງານ, ນັກ ຮົບ ທີ່ມີຄວາມໝັ້ນແໜ້ນ, ມີຄວາມຄຸ້ນຄານ, ບົດຮຽນປະສົບການສະເພາະດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ຄົບ ຖ້ວນ. ພ້ອມນີ້ ກໍ່ເພີ່ມຄວາມສາມາດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຕັກນິກ-ວິຊາການ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ, ສະໜອງງົບປະມານ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ວຽກງານສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງກວດທົດລອງ, ເຄື່ອງກວດ ຫາຫຼັກຖານທາງວິທະຍາສາດ, ວິໄຈສາຍເສບຕິດ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ແກ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ວ່ອງໄວ, ທັນການ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ ກວ່າເກົ່າ.

4. ໃຫ້ເພີ່ມທະວີຍົກລະດັບ ການນຳພາຊີ້ນຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວຽກງານ ຕົວຈິງ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

- ໃຫ້ປັບປຸງລະບອບ, ກົນໄກ ການແບ່ງງານ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ແຕ່ລະພາກ ສ່ວນ ກໍ່ຄືການປະສານສົມທົບ, ການຮວມມື ລະຫວ່າງ ກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງດ້ວຍກັນ ແລະ ລະຫວ່າງສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ລະອຽດ, ມີຄວາມກົມກຽວ, ຄອງຕົວ.

- ໃຫ້ກຳນົດກົນໄກ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການນຳພາຊີ້ນຳ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບ ຕິດ ໂດຍມີການກຳນົດລະບອບບັນຊາ ຄືໃນສະໜາມຮົບ ພາຍໃຕ້ການກຳກັບໂດຍກົງ ຂອງສະ ຫາຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ສະຫາຍ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ກໍ່ຄືບັນ ດາສະຫາຍ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫາຍ ເຈົ້າເມືອງ, ເຈົ້ານະຄອນ ແລະ ສະຫາຍ ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປກຊ-ປກສ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕະຫຼອດເຖິງທຸກການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ ຂັ້ນຮາກຖານ ແລະ ໃນສັງຄົມ.

- ໃຫ້ກຳນົດກົນໄກ, ລະບອບຊີ້ນຳ ແລະ ປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ, ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກັບ ອົງການປົກປ້ອງກົດໝາຍ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ຢ່າງເສບຕິດ ກໍ່ຄື ຄະດີຢ່າງເສບຕິດ ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ສັບສົນ, ບໍ່ໄປບໍ່ມາ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງ ຂາດຕົວ, ເຂັ້ມງວດ ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍ.

ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ, ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ຂອງສານ ກ່ຽວກັບບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ຕ້ອງຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ ທຸກຂັ້ນຕອນ ຂອງການດຳເນີນການ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມ ອຸ່ນຸ່ມ ຢ່າງແທ້ຈິງ.

5. ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນການ ນຳພາຊີ້ນຳ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ, ເດັດຂາດ ຂອງຄະນະ ພັກແຕ່ລະຂັ້ນ; ໃຫ້ຖືການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເສບຕິດ ເປັນມາດຕະຖານເງື່ອນໄຂໜຶ່ງ ໃນຂະ ບວນການແຂ່ງຂັນຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານປ່ອດຢ່າງເສບຕິດ, ສ້າງໝວຍພັກປ່ອດ

ໃສ, ເຂັ້ມແຂງ, ໝັກແໝ້ນ ຢູ່ບ້ານ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງ
ຈັກ, ໂຮງງານ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍການພະລິດ-ທຸລະກິດ...ເຮັດໃຫ້ບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ຫຼຸດ
ໜ້ອຍຖອຍລົງ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການກຳຈັດໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກສັງຄົມ ເປັນກ້າວໆ.

ໃຫ້ຖືເອົາການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ເປັນເນື້ອໃນໜຶ່ງແຫ່ງການນຳ
ພາຂອງໜ່ວຍພັກ, ທັງເປັນເນື້ອໃນໜຶ່ງ ຂອງມາດຕະຖານການສ້າງໜ່ວຍພັກປອດໃສ, ເຂັ້ມ
ແຂງ, ໝັກແໝ້ນ. ຖ້າໜ່ວຍພັກໃດຍັງມີບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງ ເປັນໜ່ວຍພັກ
ປອດໃສ, ເຂັ້ມແຂງ, ໝັກແໝ້ນ. ມອບໃຫ້ຄະນະຈັດຕັ້ງສູນກາງພັກ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກນິຕິກຳ
ແນະນຳລະອຽດເພີ່ມຕື່ມ ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

6. ໃຫ້ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາ
ຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ຊັບຄົນຕ່າງໆ, ນັກທຸລະກິດ, ຜູ້ປະກອບການ ໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ການສະ
ໜັບສະໜູນ, ຮ່ວມມື, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຕໍ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ;
ພ້ອມທັງຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການ ໃນການປະຕິບັດພັນທະ,
ໜ້າທີ່ຂອງພົນລະເມືອງລາວ.

ໃຫ້ຄະນະພັກ, ອົງການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ຍົກລະດັບການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນ, ຖະ
ແຫຼງຂ່າວ, ແຈ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເປັນທາງການ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຈະແຈ້ງ, ຊັດເຈນ, ໂປ່ງໃສ ໃນການ
ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮັບຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

7. ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ສະຫາຍ ເລຂາຄະນະພັກ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ,
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຈົ່ງຮັບຮ້ອນຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່, ເຊື່ອມຊຶມ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ, ກວ້າງຂວາງ ແລະ
ຜັນຂະຫຍາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນຈິດໃຈດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ດ້ວຍຈິດໃຈ
ບຸກທະລຸ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕົວຈິງ ຕາມມາດຕະການຈັດ
ຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕາມການແບ່ງງານ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບ
ຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕ້ອງທົບທວນ ກວດກາ, ຕີລາຄາຄືນ ການນຳ
ພາຊື່ນຳວຽກງານສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ຂອງຕົນ; ຈາກນັ້ນ ສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍ ຫັນເປັນແຜນດຳເນີນງານອັນລະອຽດ ຕື່ມອີກ.

8. ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ, ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ, ນັກຮົບກຳລັງປະກອບອາວຸດ ຕ້ອງ
ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບການເມືອງ, ມານະຈິດປະຕິວັດ, ທຸ່ມເຫສະຕິປັນຍາ, ກຳລັງວັງຊາ,
ນຳໃຊ້ກຳລັງແຮງສັງລວມ ເພື່ອຍູ້ແຮງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ກຳຄື ການສະກັດ
ກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຖືກຕາມທິດທາງທີ່ວາງອອກ; ວາງອອກ
ແລ້ວ ຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເຂັ້ມງວດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອຖື, ຄວາມ
ເຊື່ອໝັ້ນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ກຳຄື ສັງຄົມ.

9. ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ຄະນະພັກທຸກຂັ້ນ ໃນ
ທົ່ວປະເທດ ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໃຫ້ຄະນະພັກ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງວ່າ
ການສູນກາງພັກ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຊ່ວຍກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ຕິດຕາມ, ກວດ

ກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້; ສະຫາຍ ເລຂາຄະນະພັກ ກະຊວງ
ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ລາຍງານພິນການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າເສບຕິດ ໃຫ້ກົມການເມືອງສູນກາງ
ພັກ ຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ຢ່າງທັນການ.

ຕ. ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ
ເລຂາທິການໃຫຍ່ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ